

Міжнародне гуманітарне право
5 курс
Міжнародно-правовий факультет

1. Поняття і предмет МГП. Формування міжнародно-правового регулювання відносин щодо ведення збройних конфліктів.
2. Доктрина «справедливої війни». Різниця між *jus ad bellum* та *jus in bellum*.
3. Зв'язок норм МГП з міжнародним правом прав людини.
4. Дія МГП у часі.
5. Міжнародно-правове регулювання відкриття бойових дій. Оголошення війни. Державні органи, що уповноважені оголошувати війну.
6. Міжнародно-правові наслідки початку військових дій.
7. Проблеми визначення стану війни, якщо її сторони або одна із сторін не визнає свою участь в ній.
8. Закінчення стану війни. Юридичне оформлення закінчення війни. Капітуляції. Угоди про перемир'я. Мирні договори.
9. Міжнародно-правові наслідки закінчення стану війни.
10. Дія МГП у просторі. Поняття «театр війни» і «театр військових дій».
11. Території, які не можуть бути театром війни і театром військових дій.
12. Нейтралітет під час збройного конфлікту.
11. Становлення і розвиток МГП. Закріплення норм у міжнародному договірному і звичаєвому праві в Стародавні часи, Середньовіччя та у Новий час.
12. Значення прийняття Женевської конвенції про поліпшення долі поранених на полі бою 1864 р. для розвитку МГП. Гаазькі мирні конференції 1899 і 1907 років.
13. Вплив Нюрнберзького і Токійського трибуналів на становлення і розвиток МГП.
14. Дипломатична конференція в Женеві 1949 р.
15. Міжнародні договори як джерело МГП. Основоположні міжнародні договори, що закріплюють «право Гааги» і «право Женеві». Взаємозв'язок між «правом Гааги» і «правом Женеві».
16. Міжнародно-правовий звичай як джерело МГП. Місце міжнародно-правових звичаїв в регулюванні відносин МГП.
17. Діяльність Міжнародного комітету Червоного Хреста щодо кодифікації міжнародно-правових звичаїв МГП.
18. Роль резолюцій міжнародних організацій у розвитку МГП.
19. Роль рішень міжнародних кримінальних трибуналів у розвитку МГП.
20. Зміст застереження Мартенса. Значення застереження Мартенса для сучасного МГП.
21. Юридичні ознаки поняття «збройні сили».
22. Особи, що належать до комбатантів. Особливості міжнародно-правового статусу комбатантів.
23. Особи, що належать до некомбатантів. Відмежування некомбатантів від цивільного населення.
24. Юридичні ознаки поняття «найманець». Відмежування найманців від комбатантів та добровольців.
25. Міжнародно-правова відповідальність держав за використання найманців.
26. Юридичні ознаки поняття «доброволець». Особливості правовідносин між особою, яка вирішила стати добровольцем, і державою її громадянства або постійного проживання.
27. Поняття і функції парламентарів. Особи, які супроводжують парламентаря.
28. Особливості міжнародно-правового статусу військових шпигунів (лазутчиків) і військових розвідників.
29. Юридичні радники. Вимоги, що висуваються до осіб, які стають юридичними радниками.
30. Іноземні військові радники й інструктори. Межі впливу іноземних військових радників й інструкторів на збройні конфлікти.
31. Міжнародно-правовий статус приватних військових компаній (ПВК) у сучасних збройних конфліктах.
32. Законна ціль війни (Санкт-Петербурзька декларація 1868 р.). Принципи обрання засобів і методів ведення війни.
33. Поняття «засобу ведення війни». Міжнародно-правове регулювання використання засобів ведення війни.
34. Загальні критерії обмеження засобів ведення війни. Сучасні класифікації засобів ведення війни.
35. Заборонені засоби ведення війни.
36. Звичайна зброя, що заборонена у міжнародному гуманітарному праві.
37. Зброя масового враження, що заборонена у міжнародному гуманітарному праві.
38. Статус ядерної зброї у міжнародному гуманітарному праві.
39. Заборонені методи ведення війни щодо комбатантів, некомбатантів, цивільного населення, громадянських об'єктів, навколишнього середовища.

40. Зони, що утворюються з метою захисту цивільного населення під час військових дій.
41. Інтернування громадян держави – протилежної сторони збройного конфлікту. Іноземці, що мають імунітети від інтернування на території держави-неприятельки.
42. Умови утримання іноземців, що інтернуються. Обмеження правосуб'єктності осіб, що інтерновані. Кримінальні та дисциплінарні покарання осіб, що інтерновані.
43. Громадянська оборона. Основні задачі громадянської оборони. Правовий статус організацій громадянської оборони.
44. Правовий статус поранених, хворих і військовополонених під час збройного конфлікту.
45. Міжнародно-правові зобов'язання держави-неприятельки щодо забезпечення гуманного поводження з пораненими і хворими військовополоненими.
46. Правовий статус осіб, що потерпіли під час корабельної аварії протягом збройного конфлікту. Поняття «корабельної аварії».
47. Міжнародно-правовий статус санітарних суден і літаків санітарної авіації.
48. Міжнародно-правові стандарти поводження з пораненими і хворими особами, що зазнали корабельної аварії.
49. Реєстрація і обмін інформацією про поранених, хворих та померлих між конфлікуючими сторонами. Допомога постійно нейтральних держав у такому обміні.
50. Захист дітей під час збройного конфлікту.
51. Захист жінок під час збройного конфлікту.
52. Захист осіб, що потребують притулку, під час збройного конфлікту.
53. Права біженців та тимчасово переміщених осіб під час збройного конфлікту.
54. Заступництво біженцям, що надається з боку Міжнародного комітету Червоного Хреста.
55. Історія утворення Міжнародного комітету Червоного Хреста
56. Права і зобов'язання МКЧХ відповідно до МГП. Символіка МКЧХ.
57. Рух Червоного Хреста і Червоного Півмісяця. Автономний статус, склад і вищі органи Руху. Функції Руху за Женевськими конвенціями.
58. Українське національне товариство Червоного Хреста.
59. Поняття неміжнародного збройного конфлікту. Відмежування неміжнародного збройного конфлікту від міжнародного збройного конфлікту.
60. Відмежування неміжнародних збройних конфліктів від міжнародних збройних конфліктів, порушень внутрішнього порядку і обстановки внутрішньої напруги.
61. Джерела правового регулювання неміжнародних збройних конфліктів.
62. Застосування загальних принципів МГП під час неміжнародних збройних конфліктів.
63. Права та обов'язки сторін, що беруть участь у неміжнародному збройному конфлікті.
64. Правовий статус поранених, хворих, осіб, що потерпають від корабельної аварії у неміжнародному збройному конфлікті.
65. Захист цивільного населення і цивільних об'єктів під час неміжнародного збройного конфлікту.
66. Поняття імплементації норм МГП. Імперативне зобов'язання держав додержуватись положень Женевських конвенцій 1949 р. і Протоколів до них.
67. Види діяльності держав щодо імплементації норм МГП. Заходи щодо реалізації норм МГП, які повинні вчиняти держави у мирний час.
68. Міжнародні процедури імплементації норм МГП. Діяльність ООН щодо імплементації норм МГП.
69. Роль національних товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця в імплементації норм МГП.